

Badalona, 19 de desembre de 2025

Dimecres, al barri de Sant Roc de Badalona, es va sentir i viure el dolor de les persones migrants, fruit de la pobresa i, sobretot, de la política desvinculada del servei als més vulnerables. Amb la sortida del sol, es va executar l'ordre de desallotjament de l'antic Institut B9 on una xifra indeterminada de persones (s'estima que unes 400) sense cap alternativa habitacional real, ni pla de real·lotjament digne, moltes d'elles amb situacions de vulnerabilitat extrema, vinculades a la manca de recursos, la irregularitat administrativa o la pobresa estructural. Persones que havien trobat refugi i seguretat davant la manca d'accés a un recurs habitacional digne a la ciutat. Aquestes persones no vivien al B9 per gust, sinó com a estratègia de supervivència davant l'absència d'alternatives reals.

Després de moltes setmanes d'incertesa, por i sentències, **dimecres va vèncer l'aporofòbia i el discurs que deshumanitza a les persones en situació de vulnerabilitat** i que les deixa sense cap mena de resposta per part de l'administració pública.

Els rostres de les persones que van deixar el B9 i el seu estat d'ànim durant el matí constataren la desolació i la manca d'esperança, davant la incertesa de no saber què seria de la seva vida aquella mateixa nit. La seva fragilitat contrasta amb la duresa i fermesa d'una administració que no els reconeix ni la seva existència ni la seva dignitat com a éssers humans.

L'esforç d'entitats de la ciutat per acompanyar i assessorar els diversos grups de persones que vivien des de feia temps al B9 va permetre que el desallotjament es produís de forma esglaonada des dels últims dies, evitant escenes de violència davant un dispositiu policial àmpliament desplegat.

La gran absent, dimecres, va ser la política social: si bé la sentència judicial que autoritzava l'ordre de desocupació establia l'obligatorietat d'atenció per part de Serveis Socials, aquesta va ser escassa, per no dir inexistent. Al carrer, on eren les persones desallotjades, no vam veure cap equip tècnic de cap administració pública atenent-los. Només la convicció de les persones concentrades vetllant pels desallotjats, la preocupació per la seva integritat o ubicació i la impotència per no disposar d'una alternativa real, estava present en un escenari hostil, que es va convertir en centre de totes les càmeres dels mitjans.

A Badalona, Goliat, dimecres, va ser excessivament gran (més que l'arbre de Nadal de Gorg), per aquests centenars de David.

Per desgràcia, aquest desallotjament no és un fet puntual ni excepcional. Tant a Badalona com a altres territoris s'han viscut episodis com el recent desallotjament del parc Joan Miró i de l'Estació del Nord a Barcelona o l'incendi fa 5 anys de la nau industrial del barri del Gorg de Badalona. Episodis en els que es repeteix una mateixa dinàmica: expulsar sense oferir alternatives, desplaçar el problema sense abordar-ne les causes, i convertir el sensellarisme i la precarietat habitacional en una qüestió d'ordre públic en lloc d'una qüestió de drets de les persones i de responsabilitat social i política.

No són fets puntuals: posen de manifest la precarietat habitacional, la pobresa, el racisme i la desigualtat de classes, introduint discursos d'odi i creant una societat cada vegada més polaritzada.

Les entitats socials tenim clar que cal apostar per un sistema que garanteixi l'accés a drets bàsics, respecti la dignitat de les persones, sigui quina sigui la seva situació administrativa, i treballi per la cultura de l'hospitalitat i ofereixi espais comunitaris i de convivència on crear vincles per tal de construir una societat més justa.

Per això exigim a les institucions públiques:

- Com a resposta al desallotjament del B9 de Badalona:
 - L'activació urgent de mesures de real·lotjament i d'accés a habitatge social digne, així com el desplegament de polítiques d'habitatge inclusives que evitin desallotjaments sense alternativa viable.
 - La reobertura de l'alberg de Can Bofí Vell, recuperant la seva funció com a recurs estable d'acollida i garantint-ne la continuïtat com a part de la xarxa pública d'atenció.
 - La posada en marxa immediata d'una Operació Hivern completa i sostinguda, activa cada dia fins al final de l'estació, amb places suficients, serveis bàsics (duxes, espais d'estar i àpats) i una atenció digna a totes les persones sense llar.
 - L'impuls d'un sistema d'acollida integral i coordinat, amb la reincorporació de l'Ajuntament a la Taula Sense Llar i el treball conjunt amb les entitats socials per planificar respostes estructurals, especialment per a les persones en situació de major vulnerabilitat, també en situació administrativa irregular.
- En tots els àmbits (locals, autonòmic i estatal):
 - Culminar la proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, que encara es troba en procés de tramitació al Parlament de Catalunya.
 - El reconeixement efectiu dels drets humans de les persones migrades, incloent-hi el dret a migrar, i la flexibilització dels processos de regularització perquè no esdevinguin un mur d'exclusió en l'accés a l'habitatge, la feina i una vida digna.

I, perquè aquesta transformació esdevingui realitat, les entitats socials de la Companyia de Jesús a Catalunya, com moltes altres entitats de la societat civil, seguirem treballant perquè hi hagi, el més aviat possible, la voluntat política explícita i els recursos necessaris adreçats a les persones més vulnerables de les nostres ciutats, barris i pobles. Reafirmem el nostre compromís amb la defensa dels drets de les persones migrants i vulnerables, fent una crida a la solidaritat, responsabilitat institucional i resposta humana immediata.

El sector social dels Jesuïtes a Catalunya està format per cinc entitats que acompanyem, atenem, servim i defensem els drets de moltes persones dels nostres barris i ciutats. Dues d'elles, el Centre Sant Jaume i la Fundació Salut Alta ho fan a la ciutat de Badalona.